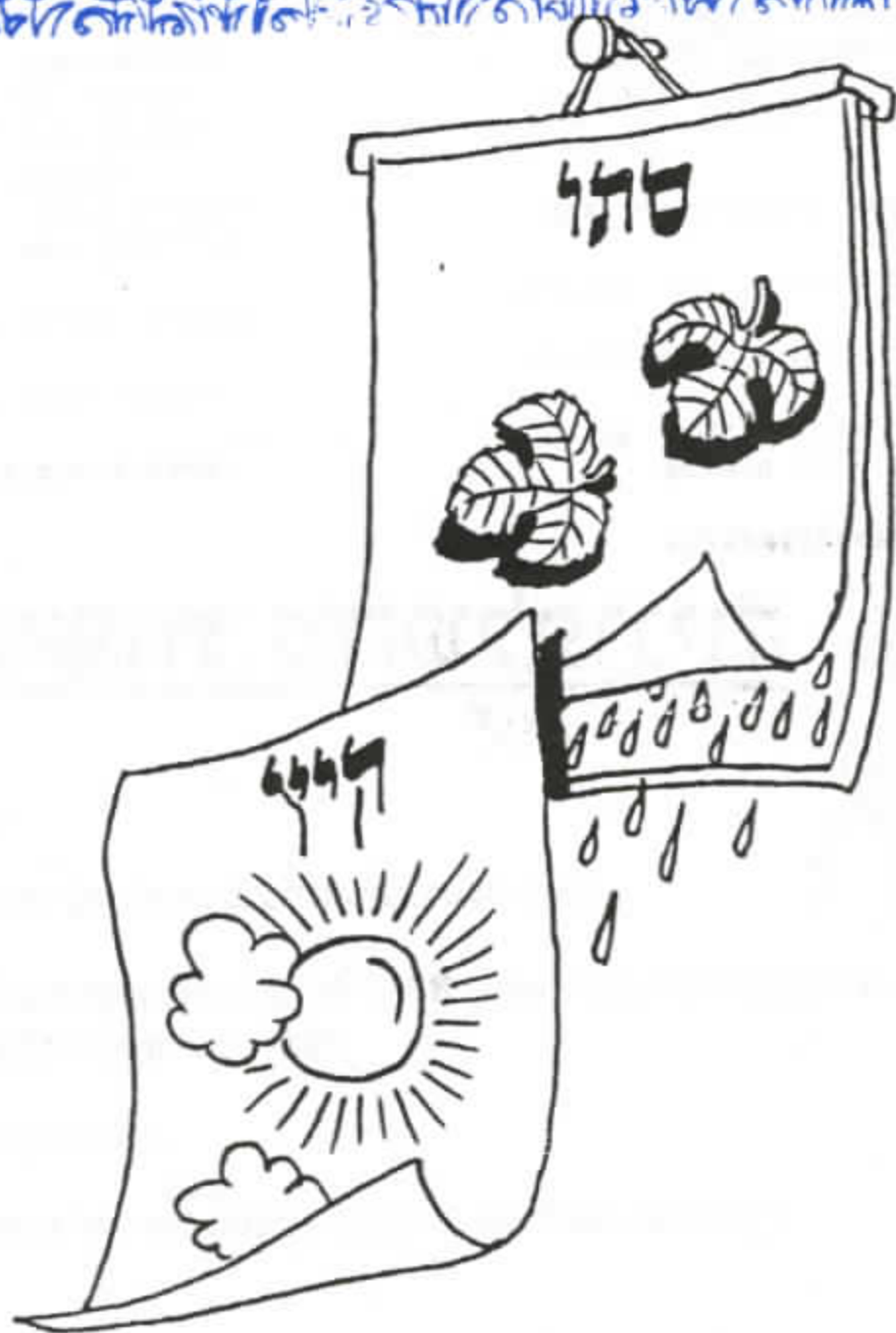
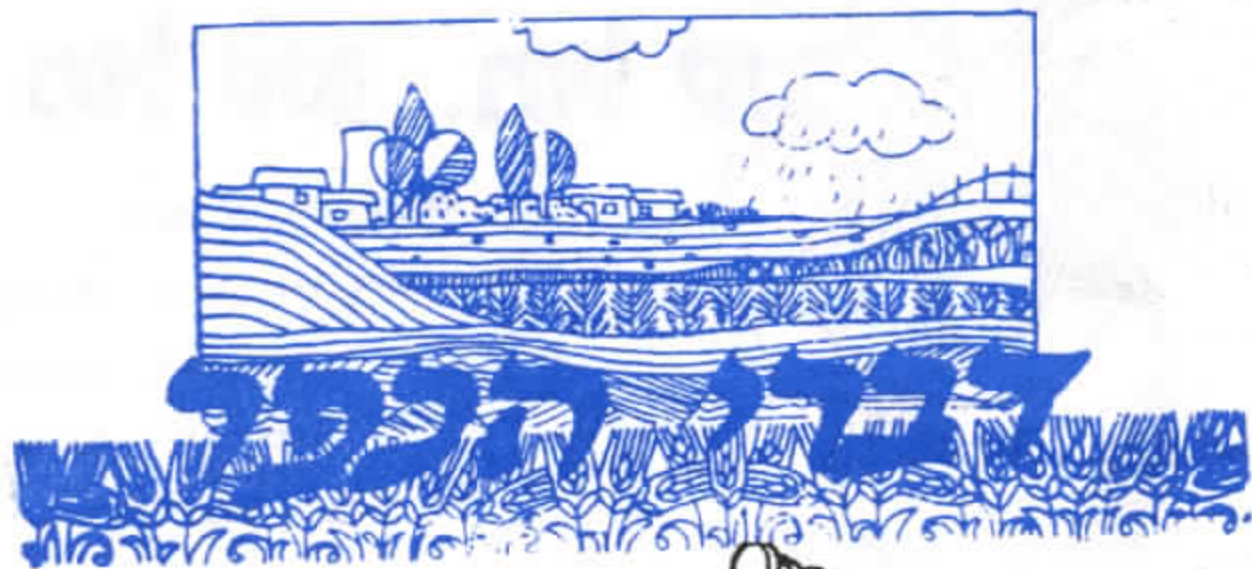






מזל טוב... מזל טוב

*** ימי הולדת ***

20.10. ג'אק גולן *** 70

21.10. יעל לוי

22.10. יואל כרם
יוסף בלד
(נכד - טנא)

24.10. נעמי פורסטור
דני פורסטור
עמי בן-צבי
נח בלד
(נכד - טנא)
שני בוסקילה

*** ימי נישואין ***

24.10. קרן ויובל ג'קסון

25.10. הילה ויהודה יהודה

26.10. מיקי ויהודה עדר
שלומית והדי ליפשיץ

25.10. מירון וינקלר

26.10. אוהד דבולט



חדשות מהטלפonia

חברים שלום,

שני קוי הסיפרות לתל-אביב פועלים שוב, בשעה טובה.

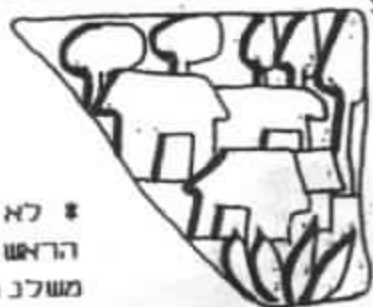
יש לשים לב לשינוי קטן: במקום לחייג "83" ולאחר מכן "9" לקבלת קו
יש לחייג: "83" ולאחר מכן "81"

למה? לבזק פתרונים !!

תאמינו לי, הרבה יותר קל להתרגל לשינוי מאשר לחפש את בזק !!

בהצלחה - דוד-א.

מה נשמע?



* לא יאומן כי יסופר! בבית התינוקות, בפעם הראשונה בתולדות כפר הנשיא א י נ א פ תינוק משלנו, מאז שהתושבים הקטנים עברו לפעוטון 'צופית'. יש שתי תינוקות תמזדות מחוץ למשק (בנות ראש פינה וצפת), דיטה וזיוה מטפלות בהן במסירות, ומחכות לאיכלוס המקום מתוצרת עצמית בעתיד הקרוב.

* ואם כבר טיילתי בין בתי הגיל הרך, הנה כמה נתונים שהעתיקתי ממכתב שיצא להורי הגיל הנ"ל: המעברים מבית לבית הסתיימו בהצלחה, ומצטיירת התמונה הבאה: ב ג נ ' ר י מ ו נ ' (הבוגר) יש 26 ילדי משק ועוד חמישה ילדי חוץ. ב ג נ ' ש ק ד ' (הצעיר) 16 ילדי משק, שלושה מבחוץ, 'בית ראשון' במולדת אחד, ועוד אחת שהיא בת תושבים. ב ג נ ו נ ' ש ח פ ' - 11 ילדי משק, שני ילדי חוץ, ותושב. בפעוטון צ ו פ י ת יש שמונה ילדי משק. נשארו כמה מקומות בודדים בגיל הרך יותר לילדים מחוץ לקיבוץ.

- הענף כולו עבר לחמישה ימי עבודה בשבוע, לאחר בדיקה ואישור המז-כירות, אבל המערכת פועלת שישה ימים בשבוע, כאשר לכל עובדת יום העדרות קבוע.

- ומכיוון ששאלתי את טרי: עלון 'קשר מראשית' מחכה לחומר עיוני וחינוכי. כמו כן ל'פנינים' מפי הטף מן הקהל הרחב ואנשי הענף, על מנת להופיע שוב, אם כי בתדירות נמוכה יותר מאשר בעבר.

* ובמעבר חד מהגיל הרך לגיל ה'זהב'. בליל שבת חגגנו כולנו עם משפחת גולן (רות וג'ק, כמובן) את יום הנישואין החמישים. כן ירבו!!

* כמה ימים אחרי זה יצאו כ-15 חברים במסגרת "יום הקאיש" לחמי טבריה, לדחצה בחינם בבריכות החמות והקרות, הסגורות והפתוחות, למען הברי-אות וההרגשה הטובה.

* הגיעה אלינו לאחרונה עוד קבוצה של 'GAP'. עשרה צעירים מאד מאנגליה, אחרי בית ספר ולפני קולג' או אוניברסיטה. לדברי שושנה, (הסדרנית הטריה שלנו) הם חברים נהדרים, שעובדים ועוזרים בהמון מקומות עבודה. מלבדם יש גם כעשרה מתנדבים, אך אלה כרגיל באים והולכים.

* הרבה גשם לא ירד אצלנו, ואינני יודעת אם זה טוב לנו או רע לנו. בכל אופן, נתפלל שגשמי ברכה יירדו בעוד מועד.

שבת שלום, א ל ז ה

* גם השנה יצאה קבוצת בני י"א לסיור בפולניה. הילל יודאיקין היה הנציג היחידי שלנו הפעם, ואנחנו מקווים שיאזת לספר לנו על רשמיו.

תלכורת תרבות



+++++

ה ע ר ב: חה וקפה ב מ ו ע ד ו ן

+++++

ב ע ר ב ש ב ת ה ב א: מסיבה ל ב נ י ה - 70 !

בחדר האוכל בשעה 21.30

ו' תרבות

(פרטים בגליון הבא)

קבוצת הפעלה

לנשים, גברים, צעירים וותיקים.

בימים ראשון ורביעי - בשעה 11.30 - במקלט 30+

נא לדייק!

לפרטים - לפנות אל דורית נמנוב

מועד התחלה: יום ראשון - 20.10.96.



לידיעת החברים: ימי העבודה בפזיוטרפיה הם: א' + ד'

(בין 10.30 - 13.00 אני לא נמצאת במכון. במידת הצורך

נא ליצור איתי קשר טלפוני מוקדם יותר.)

תודה, דורית.

תחרות מדליקה!! הדבר הכי חם
כפר-הנשיא!! חנוכיות מאירות
צ'יניס!! אירוע שיחמם את הלב!!
A e n e k !!

אנו מכריזים על תחרות חנוכיות שתיערך ב- 5.12, נר ראשון של חנוכה.
הכינו במו ידיכם חנוכיות מחומרים מקוריים, בגדלים וצורות מקוריים המבוססים על רעיונות
ומסרים מקוריים. החנוכיות יכולות להיות מיוצגות על ידי - משפחות, ענפים, מוסדות, בתי-ילדים,
קבוצות חברים, ושוחרי שיטות לוחמה יפניות.
לכאורה יש הרבה זמן, אך אל תתפסו לשאננות כיוון שהמלאכה מרובה. התחילו לגבש רעיונות
חדשניים שאיש טרם הגה ולהדביק את החומרים, כי הפרס כבר קורא בשמכם.
ב ה 3 ח ה ו ל ה ת ר א ו ת כ ח ה פ א, ל ח ל י ס.

"מי אמר חז"ל?"



מה אמר מוסי באסיפות בנושא הלינה המשפחתית?

אילו חכמות פלט תמיד שפרונג כשהיה בגן 'שקד'?

מתי חיסלנו סופית את ענף הכרם?

על מה דיבר בן-גוריון עם מיכאל כהן בביקורו כאן?

מי ערך את 'דברי הכפר' בשנת תלפ-פז?

תשובות לכל השאלות הללו, ואלפי נוספות תוכלו למצא אצל יצחק עדר בארכיון. כל קטע שיצא בדפוס, או נכתב בהזדמנות חגיגית זו או אחרת מתויק שם בקפידה, ובשיטת מיון מתחכמת. על פי דרישה יישלף תוך דקות מן התיק הרלוונטי.

לפני שבוע חיפשתי קטע שכתבתי פעם על עבודתי בבית הספר. משימה קלה, יחסית. אבל התאריך לא היה זכור לי, ואפילו לא שם הכותרת. "צירותיו" של כל חבר במשך 50 השנים האחרונות מתויקות וממוספרות אצל הארכיונאי שלנו ללא הבדלי מין, תפקיד או דמה ספרותית. תיק 'כל-כתבי' שלי עבה למדי, ולא הצלחתי לעלות על מבוקשי.

אז נכנס לתמונה הבוס הגדול -

קטגוריה: "חך" הוא אומר.

תאריך: בין 1992 - 1996.

מחבר(ת): אנגה

מס' 15286.

דפדוף מהיר בקטלוג.

תוך דקה ניגש לתיק - "הכותרת 'כולם היו נכדי'?" הוא שואל. והנה הכתבה. עוד דקה והעתק מצולם בידי והמקור מוחזר לתיק.

לאורך תקופה של שנים רבות, בעבודת נמלים מסורה, ללא תנאים, ללא תמיכה, בנה הארכיונאי הוותיק שלנו מכשיר, שיעמוד לדשות כל סטודנט או חבר סתם, שירצה לחקור את תולדות הכפר או של המשפחה.

אז מה צריכים לעשות כדי להיכלל בקטלוג של יצחק?

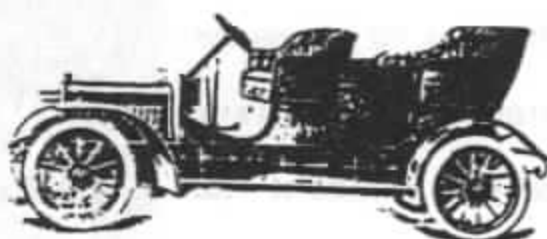
לכתוב לדברי 'כמו בן' !!

אנגה



י"א בחשוון תשל"ב (1971) - גב' מלכה ביגר
י"ב בחשוון תשכ"ד (1963) - מר מוריס לבדט

חברים רבים קראו בוודאי את הראיון עם ג'ו קררי דן בגליון האחרון של "על הצפון". (אם לא קראתם, רוצו לקרא!) הנושא הוא "מכונית לכל חבר" - ושתי פסקאות משכו במיוחד את חשומת לבי:



... מחיר המכוניות המשפחתיות החדשות נע בין 50-60 אלף שקל, והמכוניות שומשות בין 40-50 אלף שקל.

זה עדיין מאוד יקר. "זה בדיוק מה שאמרתי בהתחלה. זה לא לכיסנו. את ואני נמשיך כנראה לנסוע במכוניות של הקיבוץ עוד שנים רבות. ואולי הגיע הזמן לחשוב על אירגון הגיוני יותר של משק המכוניות בקיבוץ. אשמח לשתף פעולה בנושא, אבל זה כבר לעיתון הבא." ■

לפני הכל אני חייב להודיש בפני כל מי שהולך לקנות רכב, שאפילו בלי לנסוע, אחזקת מכונית תעלה לכם כ-500 שקל בחודש. צריך ביטוח מקיף, בנוסף לביטוח המחויב על פי החוק, ברישיון רכב, טיפולים חודשיים, ועוד. בכל ההוצאות האלה אין הבדל מהותי בין מכונית משומשת לחדשה.

ואם המכונית עומדת רוב הזמן? "במקרה כזה השמן מתקלקל, המצבר מת, הפרשיות הציפורים הורסות את הצבע, והגשם גורם לחלודה. לכן, כשחברי קיבוצים באים להתייעץ איתי, אני חייב להזהיר אותם שלא ייפלו בפח. אני למשל, לא הייתי קונה רכב, כי עדיף להשתמש במאגר כלי הרכב של הקיבוץ. התקציב החודשי שלי לא היה מאפשר לי הוצאה כזו

למרוח שאני בורה גמורה בענייני רכב. נדמה לי שאפשר להסתכן פה כהוגן

העורכת

טלפונים

כל מי שמעוניין לפתוח חשבון לשיחות מחלות לח"ל במקום שיחות בזק מתבקש להודיע לי על ידי פתק בתא הדאר.

מיד בהרשמן תקבל קוד סודי ובו תשתמש כדלהלן:

1. חיוג למספר ירוק (חינם) של החברה
2. חזרהות ע"י חיוג תקוד הסודי
3. חיוג המספר המבוקש לח"ל

תוכל להשתמש בחיוג זה בכל אימת שתחפוץ ותחוייב אך ורק על השיחות שתבצע בפועל - אין תשלומים חודשיים וכו.

- תוכל להשתמש בשרות זה:
1. מתוך הקבוץ לחוץ לארץ
 2. מכל מקום בארץ לחוץ לארץ
 3. מחוץ-לארץ אחד לחוץ לארץ אחר

יש לציין שקיימות מספר חברות העוסקות בכך ומבחינתנו רצוי לעבוד עם חברה אחת בגלל החסכון המדורג. ככל שהשמוש עולה כך ההנחה גדלה על כל שיחה! חברת קרדן רואה בכפר הנשיא לקוח אחד כלומר סח"כ השמוש של כל הקיבוץ קובע את ההנחה שהיא המקסימלית במקרה זה.

ניתן להפסיק את השמוש בקוד בכל עת ע"י אי שמוש בקוד.

חישוב גס לכל הקבוץ מראה על אפשרות חסכון של כ- 60,000 ש"ח בשנה.

בתא חדואר שלי דוד א.



לראות את פטרה ולחיות

רסיסים מטיול לפטרה וירדן

קראתי למאמרי זה "רסיסים מטיול" כדי להדגיש שבחרתי מטיול מעמיק בירדן רק קורטוב או שמץ מכלל האחרים שבם טיילנו והתרשמנו. תיאור מקיף והולם היה מחייב כתיבת מסר גיאוגרפית ארוכה שאינה מתאימה למתכונתו של "דברי".

פטרה

היינו בנסיעה הארוכה הביתה, בדרך למעבר הגבול בגשר שייך חוסיין. נסענו באוטובוס ירדני, אוטובוס מודרני ומרווח. חבר קיבוץ ששימש לנו במשך כל הטיול כצלם ראשי ואמין, הכניס סרט לוידאו של האוטובוס.

במשך שעותיים תמימות הסתכלנו מחדש על טיולנו היפה בירדן מתחילתו ועד סיומו. מסתבר שמדובר בצלם מוכשר ומעמיק המתרכז רק בעניינים החיוניים, הזניח צילומי המשתתפים על חשבון הנופים, הכל היה נכון ואמיתי; שם היינו ופה ראינו דברים חשובים. למרות שדבר מה היה חסר לנו ולא היטבנו להבין מה לא היה בסדר בתוך כל הסדר הויזואלי המופתי הזה.

בחוף אט-אט שקעה השמש והאור הציף בזוית אחרת את האוטובוס. לפתע גיליתי מה היה חסר לי בוידאו היפה. משום מה המצלמה היפנית היוקרתית לא קלטה את גווני הצבעים המיוחדים לפטרה - ואולי לפטרה בלבד. הרי פטרה היא כעין עיר שכמעט כולה חצובה בתוך "הסלע האדום". תיאור הצבע אינו משקף נכונה את הפלא הטבעי הזה. המבנה הגיאולוגי והגיאופיזי של איזור פטרה הוא כה מיוחד עד שהוא "מסוגל" (או עשוי) לשנות את מגוון צבעיו בתגובה לקרני האור הנוגעות בסלעים ובחול הנובי. ראינו את החיזנה - המבנה הכמעט אגדי - בדימוי ארמון או מקדש שכולו חצוב בתוך הסלע. ראינו אותו מוקדם בבוקר, חזרנו אליו בצהריים ונפרדנו ממנו ומפטרה לקראת שקיעת השמש וכל פעם בעל מקבץ שונה של צבעים אדומים בגוון ארגמן זהבהב ששום ניב שפתיים אינו מסוגל לתאר בצורה הולמת. הסלע האדום אינו אילת, הוא מדבר אליך: בוכה וצוחק אליך. באמת חוויה חד-פעמית שאולי אין שניה לה בעולם כולו!

לפטרה נכנסים דרך "הסיק" שפירושו הגיא. הוא נקיק טבעי שמתפתל בין מצוקים נישאים (כ-100 מ' גובה). הסיק נמשך כ-1,200 מ' וברוחב של 4-9 מ'. ה"סיק" הולך וצר בשליש הדרך האחרון. לפתע מציץ החזנה המופלאה בדיוק מול פתחו של הסיק ולי היה פיק ברכיים כי חלום התגשם. למבנה החזנה עוד ייחוד נוסף. הוא השיא שבא בהתחלה ולא בסיום. מבחינה הסטורית הוא המבנה המונומנטלי הראשון. הוא שימש דוגמה והשראה למרבית המבנים שנבנו אחריו. רובם שמשו בהידור רב מקום קבורה לאנשים המכובדים והאמידים שחלקם הגדול בנו את המבנים כאשר הם היו עדיין בחיים. הם ראו במוות המשך ולא סיום. כל המבנים נחצבו בתוך הסלעים וחזית המבנים היתה מהודרת מהפנים. מבנה החזנה תוכנן וגם נבנה הלכה למעשה בעזרת אדריכלים מקצועיים ידועי שם שבאו אליהם במיוחד מארצות תרבותיות רחוקות. התברר שהיו קיימות סתירות מסוימות בין תרבותם של האדריכלים ובין שולחיהם הנבטיים שהסתייגו מסמלים בצלם אנוש.

פטרה הנהיגה את המבנה

בטיולנו בירדן לפעמים היתה לי תחושה שאיננו נמצאים כלל בחו"ל. לא בגלל היעדר חנויות ה"דיוטי-פרי" במעברי הגבול. הנוף שפגשנו היה לרוב הנוף של ארץ ישראל, אך מהצד השני "אותה הגברת בשינוי אדרת". הכפר הירדני המצוי מזכיר לנו לפרקים נשכחות. כפר כזה הוא דל בנוי וחסרים בו כבישים פנימיים ומדרכות, אך נקיונה של ירדן יכול לשמש נר לרגלינו. אולם קיים שוני לא חיובי ביחס לבתי הכפר או לבתים בשכונות הנדחות. ראינו שם בתים רבים לא גמורים שאנשים גרים בהם או שהם עדיין או שוב בתהליכי בניה נוספת. אני יכול רק לנחש את הסיבות ל"אדריכלות הבלתי גמורה": יתכן שקיים חסך במשכנתא מתאימה, המחייבת בני אדם לבנות בתיים טיפין-טיפין.

אפשרות נוספת שגידול הולך ורב של בני המשפחה מחייב בנייה נוספת. רבים מתושבי ירדן הם עדיין בדואים או ממוצא בדואי שאינם מסתגלים בקלות לנסיגות הממשלה ליישב אותם ביישובי קבע. בפטרה מצאנו אנשים שחזרו למגוריהם במערות למרות שהממשלה חייבה אותם לעזוב את המערות ובנו עבורם בתים בכפרי קבע. סגנון התרבות הבדואית ניכר גם בחיי הנבטים. הנבטים היו נוודים שגדלו בכל המזרח התיכון ושימשו כעין קשר מסחרי בין מרכזי התרבות והכלכלה הגדולים. במשך הדורות הם הפכו את פטרה לבירה. אולם בפטרה בולט מיעוט יחסי של בנייני מגורים בין אלפי המונומנטים השונים. הנבטים היו נוודים ולעולם לא יסדו יישובים עירוניים. פטרה שימשה להם למסתור ועיר מקלט במצבי סכנה וגם בתור מרכז פולחני ושיווקי.

שלושה שווקים נרחבים התקיימו בפטרה העתיקה. אפילו המלך ומשפחתו לא התגוררו בפטרה כל השנה. השווקים הנ"ל מעידים על חשיבותה של פטרה כצומת מסחר אך לא כיעד סופי של התנחלות, לעומת זאת די הרבה סוחרים אמידים ונכבדים אחרים הגיעו לפטרה וביקשו להיקבר בה באחד מאלפי הקברים החצובים בסלעים האדומים שבחלקם נחצבו בשעה שהנקבר היה עדיין בחיים ומימן - ולכן גם קבע את צורת החציבה ואת צורת חזיתו של הקבר החצוב.

לפי ילדי ואף עכ"פ

העיר כרך ("קיר התנ"כית") היא ידועה מאוד ולפעמים גם לשמצה. המהומות נגד הממשלה ונגד מחיר הלחם החלו בכרך לפני קצת יותר מחודש ימים. שרד שם גם מבצר - ארמון צלבני במצב מצויין. הזהירו אותנו מראש לשמור במיוחד בכרך על "פרופיל נמוך" וכך גם נהגנו. למרות זאת חוונו בעיר זאת חוויה מסוימת שאותה הייתי רוצה לחלוק עם הקוראים.

חיכינו זמן מה מה מחוץ לצרכניה מקומית בזמן הצטיידות לקראת ארוחת צהריים צנועה. פתאום יצאו מבית-הספר הסמוך המוני ילדי כיתות א-ב במדיהם האפרוריים. בנים ובנות בנפרד. משום מה הם החליטו שאני מסוגל לשמש להם כשותף למשחקים ולבילויים אחרים בזמן ההפסקה מלימודים. במשך שעה קלה בילינו יחד - בלי דיבורים של ממש, אך בעזרת פנטומימה ופעילות. לאחר זמן מה ריחמנו על המורים שנותרו גלמודים בכיתות - הרי המורה - כידוע - אינו יכול ללמד בלי תלמידים, לכן, אלזה ואני כיוונו את הילדים הקטנים כמעט בכוח בחזרה לבית-הספר. לילדים היה כנראה נעים לבלות במחיצתנו ונפרדו מאיתנו בלבביות רבה.

אחרי כן הפכתי והפכתי במוחי בשאלה - כיצד היו מתנהגים איתנו אם היו יודעים שאנו ישראלים ולא אזרחי מדינות אחרות.

חוויה זו הזכירה לי משום מה, אירוע אחר. לפני מספר שנים הייתי צריך לבקר בבית-ספר קיבוצי קטן בבקעת הירדן, אבל בצד שני של המטבע (מן העיר כרך), זה היה בתקופת המחבלים, ובגין לחץ הזמן ניסיתי לקצר את הדרך. על המדשאה נפגשתי עם שתי בנות קטנטנות תלמידות בכיתות א' + ב' גם הן. ביקשתי מהן בנימוס לכוון אותי אל חדר האוכל. הן הלכו יחד איתי באותו כיוון ולפרקים הסתכלו בסקרנות מה על תיק "הג'מס בונד" שלי ועל לבושי. לפתע פתאום שאלה אותי הילדה הגדולה קצת יותר (אבל בנימוס רב) "האם אתה מחבל?" הייתי מופתע מאוד, אך היו לי די עשתונות כדי להשיב בשלילה. המשכנו ללכת יחד ונפרדנו רק על יד חדר-האוכל. גם באותו היום העסיקה אותי השאלה - איך היו מגיבות הבנות הקטנות אם הייתי עונה חס וחלילה תשובה חיובית? ניתן להוכיח שוב שילדים אינם נולדים עם שנאה ביחס אל עמים או גזעים מסויימים. תחושות אלה נלמדות. אולם מישהו הזורע שנאות כאלו משתמש בבומרנג שעלול בסופו של דבר לפגוע בו עצמו.

בערב שבת נפגשו כ- 20 מטיילים עם כ- 10 ערבים, תושבי ירדן בפטרה הקטנה. הם התחלקו בסעודה פשוטה, בחוויות, בסיפורים וגם האזינו זה לזה במוסיקה אתנית, אך נמנעו בעקביות מלדבר על נושאים רגישים. בסוציולוגיה טוענים שניתן להשפיע על מרבית התהליכים וגם תהליך השלום ממעלה ע"י החלטות, אך גם ניתן להשפיע על תהליכים ממטה ע"י זרימת מידע והיכרות אישית.



בינינו לבין עצמנו

עזוב אותי עם הדמוקרטיה לכל אדם בר-דעה יש הגדרה משלו על מהות הדמוקרטיה. כל אחד מכיר גירסה אחת של ההגדרה, שהושמעה בוועידה שנערכה בבוסטון במאי 1850, כשדנו בחיסול העבדות באמריקה:

A democracy, that is a government of all the people, by all the people for all the people. אנו מניחים שאין צורך לתרגם. במשך הזמן השמיטו את המילה 'כל' וכיום מדינה דמוקרטית היא זאת שנותנת לאזרחיה לבחור את נציגיהם לפרלמנט פעם בארבע או חמש שנים. כמעט כל ההבטחות שהמפלגה שזוכה ברוב קולות הבוחרים הבטיחה במסע הבחירות אינן מיושמות. ההנחה היא שאפשר לדמות את רוב העם במרבית הזמן, ולהנות מתמיכתו שוב כעבור עוד ארבע או חמש שנים. וזה פועל. בשנת 1811 כתב צרפתי בשם יוסף דה מייסטרה: "Toute nation a le gouvernement qu'elle merite", כלומר 'כל אומה מקבלת את המשלה המגיעה לה'. הרבה פעמים קיים ניתוק בין המשלה הנבחרת והעם. לעתים התקשורת בין הנבחרים והבוחרים לוקה בחסר. אבל באומות המתוקנות קיימים שלשה מוסדות נפרדים, שיש להם מידה גדולה של עצמאות: הרשות המחוקקת - בית הנבחרים, הרשות המבצעת - המשלה, והרשות המבקרת - מערכת המשפט.

ומה אצלנו, בתוך חברתנו הקיבוצית? האסיפה לא קיימת למעשה. היא חוסלה על ידי האלקטורניקה ויצד והתאבדות. החלפת דעות בין אנשים, הנכונות להשמיע ולשמע, החובה של בעלי תפקידים לדאות (את הקולות והברקים) ולהראות, כל אלה ירדו לטמיון. ברוב המקרים המזכירות מועצה כלכלית דנה, ומישהו כותב דו"ח, שבו הנסתר רב על הגלוי. אבל, תודה לאל, יש לנו קלפי. קשה לדעת איך ולמה חברים מחליטים מה לסמן בניירות הצבעה, אבל מעל 50% שלהם - אלה שעדיין אוכלים בחדר האוכל - משלשלים פתק לתיבה הנעולה. ואז מה שמוחלט הופך לקדוש! אי-אפשר לערער על מה שהוחלט בקלפי אלא במידה שהמזכירות - בהעדר רשות מבקרת - משתכנעת שיש ראיות המצדיקות ערעור. ואם יש ערעור הוא ישמע במזכירות, שקרוב לוודאי היתה אחראית לנושא שמערערים עליו. אם וכאשר המערער מתעקש, מגיע הערעור - שכינתיים הפך לשאילתא או לנושא שהמזכירות אינה רואה בו בסיס תקנוני לערעור - לאסיפה בה יושבים שתי מזכירות, יושב ראש, צלם וידיאו ומסכן אחד שגורש מן הבית על ידי אישתו, שרוצה לדאות את דן שילון.

Mister Bean, מכבי תל אביב או סתם ערב עם השכנות.

מי וכמה פותחים את מקלט הטלויזיה בערוץ הפנימי לדאות אסיפה, שבה הקול משובש, המצלמה מתמקדת בנחיריים של היו"ר, ובסיס הדמוקרטיה - הערות הביניים - או שלא נשמעות או שנאסרות על ידי יושב הראש, שמתנהג כמטפלת ויקטוריאנית מדופרסת.

בין שאר המנהגים האבסורדיים שהתקדשו בדמוקרטיה המוזרה שלנו יש החלטה, שהיא נכס צאן ברזל של הבלבול, שמקורו בתפיסה ש"אם דבר נראה טוב יאכלו את זה - ומנהג זה הוא 'ההחלטה העקרונית'". אחרי שהחלטנו החלטה עקרונית אפילו משה רבנו בעצמו לא יהיה מסוגל לשנות אותו. למה? ככה!



בעצם כוונתה של ההחלטה העקרונית היא שאלה שהחליטו - חברים שהזדמנו בחדר האוכל והצביעו - מוכנים שהנושא ייבדק, וכאשר יבואו בודקי הנושא עם פרטים, אזי יוחלט סופית לחיוב או לשלילה. בפועל כל הנושאים הקשורים בשינוי, שעליהם היתה הצבעה חיוכית בלי שנידע הרבה על מה מדובר, מוגדרים כהחלטות סגורות. "כבר החלטנו!" הם צועקים. "אי אפשר לשנות החלטת אסיפה!" קדוש, קדוש, קדוש!!! כיום יש קיבוצים שלא טרחו לדווח עליהם, שמצטערים על ההחלטות להפריד בין חברה לעסקים, להפריט את חדר האוכל, להקים מרכזי רווחאחריות...

אנחנו חיים בעידן של חוסר מידע, דו"חות חד-צדדיים ובלוף "כך החלטנו בקלפי"... הפרטת חדר האוכל נכשלה, ולא בגלל הצוות העובד שם. הם מסורים ורוצים להצליח. השיטה פשוט מזמינה עוד יותר את נטיית לא מעטים לקחת הביתה, כדי ש'יהיה'. ולמה הנסיון ממשיך מעבר לזמן שהוקצה לו?

אנחנו חיים בתקופה של תקנונים שבאים להחליף את האימון שהיה בין חברים. ומי יזכור תקנונים ומה שכתוב בהם. אבל כתוב = קדוש. אנו מצפים שהצוות העוסק בבדיקת הפרדת העסק מהחברה יביא עובדות מדי פעם, גם של קיבוצים שמצליחים מבלי להנהיג צעד שעלול להוביל לשכר דיפרנציאלי (כן, חברים, אמנם הוחלט ברוב גדול לא ללכת על שכר דיפרנציאלי, אבל המציאות, הפנסיות, הצורך להתחרות, הבולשיט מחייבים!! - וזה יתקבל). ובקשת כותב 'בנינו', שננסה לקבוע קווים אדומים לא זכתה ליותר ממשיכת כתף. למה? זה לא אקטואלי!

החדשות הרעות לחברת 'כיתן' סוגרת מפעל בבית שאן. חברת 'סיטקס' מפסידה ועומדת לסגור חברת בת ולפטר רבים. בעולם הקפיטליסטי הטוב זה מה שקורה ומי שמנהל עסק ומלאו לו 45 עלול להזרק החוצה, כי יש צעיר ממנו שמוכן לעבוד במשכורת נמוכה.

החדשות הטובות אם שרה נתניהו קוראת את מסמכי ביבי זה רק כדי לתקן שגיאות שנופלות כשמתרגמים מאנגלית לעברית. שימו לב. יש תמיד טוב בטור זה.

שבת שלום אריק א.

הקשה קטנה

אבקש מחברים להפסיק לסחוב דברים מענף הנוי - מזרקות, מגיני אזניים או כל דבר אחר.

למי שנחוצים פריטים אלה, אנחנו מוכנים לעזור בתיקון או בהחלפה.

רק צריך לבקש! נורמן אנגלסברג

15.10.96

הצעות לחברי ועדת חברים

לאחר שהתקבלה הצעת המזכירות לגבי סמכויות הועדה, הגיע הזמן לבחור. בועדה ישבו 3 חברים. בשלב הראשון נציע שמות ולאחר מכן נבחר בקלפי את אלה שהוצעו ע"י המספר הגבוה ביותר של חברים. את דפי ההצעה ניתן להגיש במזכירות עד יום ו' 25.10.96.

1. _____
2. _____
3. _____

הצעות החברים מתקבלות כפי שנהוג בהצבעה בקלפי, כלומר באופן שמי. ניתן למסור ידנית פתק אנונימי במזכירות השכנית או לשים בתיבת הדואר במעטפה ששמך רשום עליה - המעטפה תיזרק.

תודה,
צילה



16 אוקטובר

153 מס'

11.10.96

ישיבת ועדת כח-אדם מתאריך 10.10.96

נוכחים: ד"ר, שריטה, בוב, שושנה, אורי.

- (1) דו"ח קודם אושר עם ההערות הבאות:
 - (א) אישורי בריאות, חינוך מיוחד ועזרת קרובים עדיין בבדיקה.
 - (ב) רינת אורן תעבוד כבת משק אחדי צבא ולא כשכירה.
 - (ג) לא נמצא בשלב זה מחליף/ה לעבוד בנעורון והעסקתה של מירי הוארכה עד סוף אוקטובר. הוטל על בוב למצוא אלטרנטיבה מתוך המשק עד סוף אוקטובר. במידה ולא ימצא - תוארך העסקתה של מירי עד קיץ 1997.
- (2) אושר לנודמן ברק לצאת לקורס מאמנים במסגרת של יום בשבוע.
- (3) שנוי כ"א במשתלה - נמסר דווח המקביל לדווח שנמסר במועצה הכלכלית ויובא לידיעת החברים בדו"ח המועצה.
- (4) כח אדם בבה"ס המקומי - תלתונים (מוזמנות אתי, אביבה ומעין) - הועלתה דרישה ע"י צוות תקנים להקטין את כח האדם בתלתונים ל-4 תקנים. התקיים דיון ראשוני שבו הועלו הדרישות של צוות תקנים בפני צוות בה"ס. נקבעה פגישת המשך לנושא.

בוב ו.

15.10.96

לידיעת החברים

- שוב עולה ענין פיתוח התיירות בכפר הנשיא כאמצעי להגדלת ההכנסות של הקהילה.
- מתוך רצון להבטיח שחברים לא ישמעו על יד השולחן בחדר האוכל שמועות משמועות שונות, אנו מביאים לידיעת החברים מידע זה:
- א. אנו בודקים אלטרנטיבות שונות של הרחבת הלינה הכפרית על בסיס חדרי הנעורים של היום.
 - ב. מתוך הנ"ל, כצעד נלווה ומשלים, אנו מבדרים אפשרויות שונות של מקומות חלופיים לנערים שכבר נמצאים מחוץ לבתיהם.
 - ג. כרגע אין לנו שום דבר ברור ומסוכם. כאשר נגבש תמונה ברורה יותר, נזמין חברים לדיון בנושא.

בברכה,

שריטה

9.10.96

בחירות לתפקידים וועדות

להלן האנשים ששמותיהם הוצגו על הלוח ולא הייתה מולם הצעת חברים, ולכן נבחרו באופן אוטומטי.

ריכוז ועדת בי"הס - נבחרה אביבה לינטון
שמחליפה את אתי אדלשטיין

חברים לוועדת נעורים - נבחרו דודו פלמה ופם פינק

מרכז ועדת ספורט - יוסי מלינה נבחר
ומחליף את מיכי קורן

סדרו עבודה - נבחר סטיב פינק
סטיב מסר שהוא מוכן למלא את התפקיד, אך גם מחפש עבודת חוץ. נאמר לו כי יכנס לתפקיד עם התנאי, בכל מקרה.
בינתיים קיבל סטיב עבודה במפעל ולכן ועדת הצעות מציעה את שושנה שרקי למלוי התפקיד.
שושנה שרקי נכנסה לתפקיד סדרנית עבודה לתקופה נסיונית של 3 חודשים. לאחר התקופה נסיונית ובאם יהיה צורך יועלה שמה באופן רשמי על לוח המודעות.

בהזדמנות זו אני רוצה להודות לאתי על העבודה המסורה, למוסי על פעילותו רבת השנים ולבוב ויניו שהמשיך לעמול וחיכה המון חודשים למחליף. כמו כן נאחל הצלחה רבה לאביבה, יוסי, דודו, פם, סטיב ושושנה בתפקידם החדש. עבודה פוריה ומהנה.

צילה

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

* The "veterans'" outing was most successful. For me the highlight of the day was the visit to the Tzalmon Model Prison, just off the road leading to the Golani Junction. The prisoners in this institution are all serving a sentence of five years or less, or have five years to serve of a longer sentence. The emphasis is on rehabilitation, and preparation for life 'outside'. In the mornings the inmates (or 'boarders' as they are euphemistically called) either work, for a token wage, learn a trade such as hair-dressing, computers and others, or take part in a study programme (a high percentage are analphabetic) in order to enable them to continue when they are released. Accommodation also seems fairly comfortable - two to a cell, or even singles, with a large common room and other facilities. There is a communal dining-room with self-service. Each prisoner has a key to his cell (although needless to say there is also a central system for locking the cells should the need arise...) Strangely enough, we were told that a large percentage of the inmates prefer the old system! They say they don't like being in a room with only one partner, and having to study, and take responsibility... The place was only opened eight months ago, so it is early to see results.

* We have a new GAP group - ten youngsters who are filling the 'gap' between school and college by coming to Israel. Shoshana (our new works organiser) says they are marvellous workers, and help to fill our 'gaps'.

* Hillel Yodaikin took part in the 'traditional' visit of high-school youngsters to Poland. We hope to hear of his impressions.

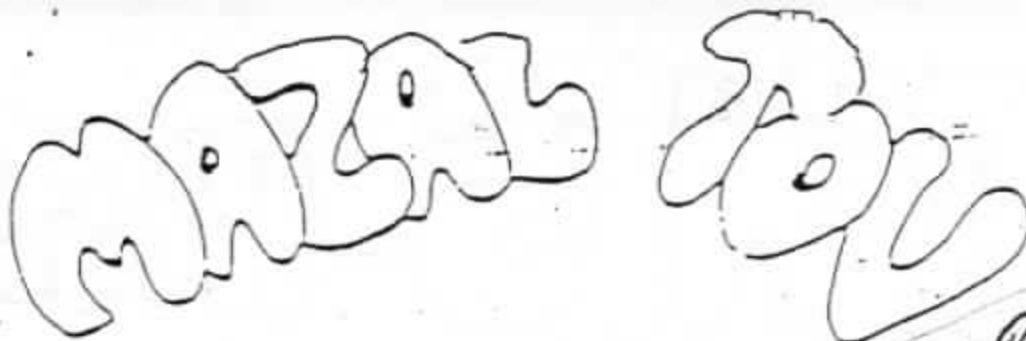
* I am sure you all join me in wishing a speedy recovery to Len and Libby's grandson (Rinah and Yoel's son) who was flown back from Kenya with his parents, and straight to hospital in order to undergo treatment which was not available in Kenya.

Keep smiling - Shabbat Shalom, I N G E



JAHRZEIT

11 Cheshvan (1971) - Mrs. Malka Biger
12 Cheshvan (1963) - Mr. Morris Levart



*** HAPPY BIRTHDAY ***

20.10.96. Jacques Golan ** 70th **

21.11. Yael Levine

22.10. Yoel Kerem
Yosef Beller
(Tenne- grandson)

24.10. Naomi Forster
Danny Forster
Ami Ben-Zvi
Noach Beller
(Tenna- grandson)
Shani Bouskila

25.10. Meron Winkler

26.10. Ohad Devolt



** HAPPY ANNIVERSARY **

24.10. Keren & Yuval Jackson

25.10. Hila & Yehuda Yehuda

26.10. Miki & Yehuda Eder
Shlomit & Harry Lipschitz



TEA\COFFEE will be served in the Moadon after supper.

N E X T W E E K - On Friday night there will be a
GRAND 70TH BIRTHDAY PARTY
for about 20 of our veteran members who achieved this
ripe old age during the year. (in the Dining Room at 21.



CHANUKKA is rather early this year (first candle - 5th
December) and a competition is being held with
prizes (!) for the most original\colourful\extra-
ordinary home-made Menorah of the year. So - get
going!

CHEAP RATE FOR TELEPHONE CALLS to Tel Aviv and suburbs:

LATEST INSTRUCTIONS from David Ellman -

D I A L 83, then 81, and THEN the number you require.